

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 168734 22 Kž
Novi Travnik, 23.05.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, Darmina Avdić i Stana Imamović, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u krivičnom predmetu protiv optuženih M. V. i Š. S., zbog krivičnog djela Šumska krađa iz člana 316. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168734 20 K od 14.10.2021.godine, primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, na sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168734 20 K od 14.10.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 168734 20 K od 14.10.2021.godine optuženi M. V. i Š. S., primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, oslobođeni su od optužbe da su počinili krivično djelo Šumske krađe iz člana 316. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije BiH. Istom presudom je odlučeno da se oštećena F. V. u cijelosti upućuje na parnični postupak radi ostvarivanja eventualnog imovinskopravnog zahtjeva (iako se o eventualnom zahtjevu ne odlučuje), a da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi nisu podnijeli odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice.

Kako stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća to je ista, shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Kantonalna tužiteljica u svojoj žalbi prvo prenosi izreku pobijane presude, zatim se prigovara da je prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak da nije dokazano da su optuženi počinili krivično djelo na način kako im se to optužnicom stavlja na teret, da takav zaključak proizilazi iz paušalne i nepotpune ocjene iskaza svjedoka M. V.1., I. S. i V. M., kao i materijalnih dokaza, nakon čega se iznosi sadržaj iskaza svjedoka I. S.. U nastavku žalbe se navodi da iako je oštećena (prema smislu žalbenih navoda i stanja u spisu očigledno se misli na optuženu) imala usmenu dozvolu za sječu drva za svoje potrebe, nitko od saslušanih svjedoka nije potvrdio koja stabla i koju količinu ista može posjeći nego je to isključivo učinila po svom vlastitom nahođenju čime je skupa sa M. V. ostvarila obilježja predmetnog krivičnog djela, te da je oštećeni M. V.1 potvrdio da poznaje optužene i da im je nekad prije dozvolio da sijeku njegovu šumu, ali u vrijeme kada je šuma posječena nije im to dozvolio. Na kraju žalbe se zaključuje da se potpunom i detaljnom ocjenom svih provedenih dokaza može jasno i nedvosmisleno zaključiti da su optuženi počinili predmetno krivično djelo na način i pod okolnostima kako im se to optužnicom stavlja na teret.

Prednji žalbeni prigovori nisu osnovni. Naime, i samom žalbom se navodi da je optužena imala usmenu dozvolu oštećenog za sječu drva u njegovoj šumi, a za njene potrebe pribavljanja ogrijeva i da je to optuženi potvrdio pred sudom u smislu da je tu dozvolu dao nekada prije, ali ne i u vrijeme izvršene sječe. Takvo činjenično stanje koje se ni žalbom ne dovodi u pitanje u najmanjem dovodi u sumnju postojanje bitnog obilježja predmetnog krivičnog djela u subjektivnom smislu odnosno umišljaja optuženih da radi ostvarivanja protupravne imovinske koristi tj. radi krađe u šumi oštećenog obore jedno ili više stabala, a bez kojeg umišljaja nema ni krivičnog djela Šumske krađe iz člana 316. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH. Time se želi kazati da u situaciji kada sam oštećeni daje dozvolu optuženoj i njenom vanbračnom suprugu, kao prvooptuženom, da u njegovoj šumi izvrše sječu drva za svoje potrebe, to u najmanje stvara sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela u smislu člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, ako ne i da isključuje postojanje takve činjenice odnosno umišljaja kao subjektivnog svojstva počinioca, bez obzira što je oštećeni tu dozvolu dao nekada ranije, a ne neposredno prije izvršene sječe i bez obzira što tom dozvolom nije precizirana koja stabla optuženi mogu posjeći i koju količinu, jer to ne utiče na postojanje dozvole oštećenog za sječu, niti na postojanje uvjerenja optuženih da takvu sječu ne vrše radi krađe.

Kod takvog stanja stvari, bez obzira što prvostepeni sud presudu kojom optužene oslobađa od optužbe zasniva na zaključku da nije dokazano da su upravo oni izvršili sječu predmetnih stabala, pobijana presuda se pokazuje kao pravilna i zakonita time što je donijeta primjenom odredbi člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koja presuda se ima donijeti i kada nije dokazano subjektivno svojstvo optuženog kao bitno obilježje krivičnog djela koje je predmet optužbe.

Sve prednje jeste razlogom da se žalba kantonalne tužiteljice ocijeni neosnovanom kada je upitanju žalbeni osnov pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

zbog čega je predmetnu žalbu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.